

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus II. De pœnis civilibus in odium secundarum nuptiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

concedere teneretur; *L. si qua mulier 4. C. ad Senatusconsultum Tertulian.*

1809. Not. autem I. has poenas statutas esse, tum, ut filii post mortem prioris conjugii nati, ad ipsam sciantur pertinere; tum ne mulier det occasionem suspicandi, ipsam morti sui viri cooperatam esse. Deinde has poenas non incurri à muliere secundo nubente, si vel primum, vel secundum matrimonium fuit nullum. Cùm enim hæc leges sint poenales, & plurimum matrimonii libertati obsint, strictè accipiendæ sunt. Ubi autem primum matrimonium fuit nullum; vel nullum est secundum, non verificatur, *proprie* loquendo, transitus ad secundas nuptias intra annum luctûs.

1810. Not. 3. has poenas non extendi ad virum transeuntem ad secundas nuptias intra annum luctûs; quia sic non est incertitudo prolis, sicut in muliere intra unum annum successivè habente duos viros. *§. prime siquidem. Auth. de nuptiis. Collat. 4. ita Sanchez l. 7. hic D. 87. n. 20. quia lex. 1. C. de 2. nupt. & L. si qua mulier C. ad S. C. Tertul. expressè loquuntur de uxore, nec ab hoc, tanquam à correlativo ad maritum censi debet idem de hoc dispositum. Nam hoc procedit, quando in utroq; est eadem ratio, & quidem necessaria. Fœminæ autem, vi legum, tenebantur à secundis nuptiis abstinere intra annum luctûs, quia illarum est viros lugere; viri autem non compelluntur lugere uxores. *L. Uxores. ff. de his. qui notantur. infam.**

1811. Quæstio est, an prædictæ poenæ, quatenus in odium secundarum nuptiarum, vel earum accelerationem, jure civili statutæ in mulieres intra annum luctûs nubentes, Jure Canonico sublatae sint? aliqui negant. I. quia non prohibent matrimonium absolutè; sed solum ejus accelerationem; alii censent. cùm in *c. in h. t.* fiat solum mentio de poena *infamiae*, hanc solum sublatae; alii denique volunt, sublatae esse, quoad forum Ecclesiasticum; non, seculare: sed dicendum, omnes prædictas poenas (consequenter civiles leges, in quantum earum illativæ sunt, & tendunt in odium secundi matrimonii) Jure Canonico simpliciter sublatae esse;

tum ut libertati matrimonii faveret (concessa ab Apostolo ibi: *mulier, viro suo mortuo, soluta est à lege viri sui, in domino nubat, quando voluerit*) tum ut in viduis peccandi periculum evitaret; ita Sanchez *l. 7. matr. D. 87. n. 23.* cum innumeris aliis. Imo etiam in foro seculari sublatae esse illas poenas, expressè cum aliis tenet Castropalaus *de sponsal. D. 4. p. 13. §. 2. n. 11.* tanquam certissimum. Lex enim, quæ restringit libertatem matrimonii, concessam ab Apostolo, fovet peccatum; jus autem Canonicum justissimè corrigit, vel rejicit ejusmodi leges; cùm ad ipsum spectet curare salutem animarum, & his noxia submovere.

ARTICULUS III.

De poenis civilibus in favorem Filiorum prioris matrimonii.

Supponendum, jure civili statutas esse alias poenas in favorem filiorum prioris matrimonii, quas docet Castropalaus *cit. §. 3. n. 31.* non esse correctas à Jure Canonico, quia non sunt poenæ ob secundas nuptias impositæ; sed potius quædam dispositiones legales, suppositis secundis nuptiis, juri naturali maximè conformes in favorem liberorum ex priori matrimonio facti etiam Sanchez *l. 7. D. 88. n. 39.* de quibus dicendum in sequentibus.

§. I.

De amissione proprietatis bonorum à priori marito acquisitorum.

Prima ex illis est, ut conjux transeuntes ad secundas nuptias, amittat proprietatem omnium bonorum, quæ à conjuge defuncto habuit; & referentur liberis prioris matrimonii, retento solum usufructu. *L. fœmina. C. de 2. nupt.* sed hoc intellige de acceptis à priori conjuge, titulo lucrativo, ut dicemus *num. 1877. 2.* sive intra, sive post annum luctûs transeat ad secunda vota. 3. sive mater, sive Pater transeat ad secunda vota. 4. de acceptis ab altero sive immediatè sive mediatè, ut tradit Sanchez *cit. D. 89. num. 11.* Nec amplius conjugi liberum esse, ea bona inter liberos dividere, ac in eis præferre,